

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Abbati Sancti Hilarii, Plebano sancti Pauli Castellanensis diocesis, &
magistro Gallo Canonico Tervisino.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

nuper à nobis humiliter postularunt propter urgentem necessitatem & evidentem utilitatem quæ de tua speratur promotione futura, te, cui & morum honestas & competens scientia, sicut credimus, suffragatur, Colocensi Ecclesiæ concedendum duximus in pastorem, prædictis Canonis nostris dantes litteras in præceptis ut postquam dilectus filius Gregorius tituli sancti Vitalis Presbyter Cardinalis apostolicæ sedis Legatus quod est à nobis dispositum ipsis denunciaverit observandum, tibi tamquam pastori suo à nobis concessio & confirmatio tam in spiritualibus quam temporalibus obedire procurent. Ne verò dispositionem nostram frustrari contingat, devotioni tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus si forsan aliquo casu denunciari nequiverit quod per prædictum Legatum denunciari mandamus, tu nihilominus auctoritate præsentium, tamquam concessus & confirmatus à nobis, in Colocensi provincia pastoris officium exequaris. Datum Romæ apud sanctum Petrum 1 x. Kal. Ianuarij, anno decimo.

*ABBATI SANCTI HILARII,
Plebano sancti Pauli Castellaniensis diocesis,
& magistro Gallo Canonico Tervisino.*

*Epist. 178.
Committitur
eis executio
cujusdam sen-
tentia.
Cap. Ex litteris.
De offic. jud.
delegati.*

EX litteris venerabilis fratris nostri Patriarchæ Gradenensis accepimus quod cum dilectus filius Gradenensis Primicerius & Plebanus sanctæ Sophiæ de Venetiis, quibus causa quæ inter Clericos sanctæ Iustinae ac Presbyterum Albertum, super eo quod idem Presbyter Clericum se ipsius Ecclesiæ assererat, agitari dinoscitur, à nobis fuerat delegata, mandassent eisdem ut memoratos Clericos, qui per Archipresbyterum Paduanum, ad quem fuerat super eodem negotio quoddam à nobis rescriptum obtentum, in quo, sicut asseritur, de prioribus litteris mentio non fiebat, denunciati fuerant excommunicationis sententiæ subiacere, nisi dictum Presbyterum in focium reciperent & in fratrem, idem Patriarcha denunciaret anathematis vinculo non ligatos, ipse volens eisdem iudicibus in hac parte parere, qui nostra fungebantur auctoritate, maximè cum venerabilis frater noster Castellaniensis Episcopus ipsis super hoc parendum non duxerit requisitus, Clericis sanctæ Mariæ formosæ mandatum supradictorum iudicum per suas litteras nuntiavit, quas dilectus filius Archidiaconus Castellaniensis, Plebanus

eiusdem Ecclesiæ, legi publicæ coram populo non permisit. Cumque super hoc paucis diebus elapsis apud sancti Nicolai monasterium ab eodem Patriarcha benignè fuisset idem Archidiaconus requisitus, in iram subito concitatus, eundem Patriarcham gravibus injuriis multis præsentibus laceravit. Qui considerans Archidiaconum ipsum per tantum injuriarum excessum non se tantummodo, sed etiam Gradensem Ecclesiam, immo nos ipsos graviter offendisse, tam ipsum Archidiaconum quam prædictam Ecclesiam ecclesiastico supposuit interdicto, ea præcipue ratione quoniam ex antiqua consuetudine, sicut dicitur, est obtentum ut litteræ quæ per patriarchatum Gradensem à Patriarchis Gradenensibus diriguntur, indifferenter ab omnibus admitantur. Verum ad instantiam Clericorum & parrochianorum Ecclesiæ supradictæ, quoad ipsam Ecclesiam Patriarcha interdicti sententiam relaxavit, sub excommunicationis poena Clericis eisdem injungens ne Archidiacono participare præsumerent in divinis. Cum autem Patriarcha jam dictus cum præfato Episcopo ad monasterium sanctæ crucis pro celebrandis cujusdam exequiis accessisset, & Archidiaconus se vellet divinis officiis immiscere, Patriarcha pro vitando scandalo secessit in partem, propter quod Archidiaconus ipsum cepit gravibus verborum injuriis aggravare. Idem quoque Archidiaconus, licet à divinis per unius diei spatium cessavisset, postmodum tamen celebrare publicè non erubuit interdictus. Ad hæc, de sæpedito Episcopo Patriarcha gravem deposuit quæstionem, quod cum sibi & Gradeni Ecclesiæ obedientiam teneatur & reverentiam exhibere, quamquam ei mandaverit ut præfatum Archidiaconum pro interdicto & Clericos sanctæ Mariæ pro excommunicatis haberet, & faceret excommunicationis & interdicti sententias ab ipso prolatas per Castellaniensem diocesim inviolabiliter observari, idem Episcopus in injuriam Patriarchæ permittens Archidiaconum in Ecclesia Castellaniensi liberè ministrare, Clericis suæ diocesis sub fidelitatis poena præcipiendo mandavit ut per Ecclesias suas Archidiaconum & Clericos supradictos nec interdicti nec excommunicationis sententiæ subiacere publicè nuntiarent. Unde idem Patriarcha nobis humiliter supplicavit ut tantam injuriam & excessum, necnon in ipsum, sed potius contra

sedem apostolicam tam ab Episcopo quam Archidiacono attentatam castigare taliter curaremus ut rescaretur in aliis materia similia committendi. Dicitur verò Episcopus per suas nobis litteras intimavit quòd cum Patriarcha denuntiasset Clericos sanctæ Iustinæ anathematis vinculo non teneri, quos idem Episcopus prius excommunicatos denuntiaverat, de mandato Archipresbyteri Paduani à nobis, sicut asseritur, iudicis delegati occasione huiusmodi inter Patriarcham & Archidiaconum contentione suborta, Patriarcha ex commotione quadam Archidiaconum interdixit; quo ad appellationis beneficium convolante, Patriarcha in sapedictam Ecclesiam interdixit sententiam promulgavit, nec satisfactionem oblatam ab Archidiacono super hoc recipere voluit nisi Archidiaconus ut ipsius pareret mandatis interposito iuramento firmaret. Adiecit etiam idem Episcopus, quòd ipse timens ne prorumperet ad aliquid Patriarcha quod ad ipsius Episcopi vel Ecclesiæ seu Clericorum suorum præiudicium cederet vel gravamen, ad sedem apostolicam appellavit, nobis sollicitè supplicando ut Patriarcham à sui & Ecclesiæ suæ ac Clericorum & Ecclesiarum suæ diocesis molestatione indebita compescere curaremus. Cum igitur super præmissis & aliis inter utriusque partis procuratores fuisset coram dilecto filio Iohanne sanctorum Cosmæ & Damiani Diacono Cardinale, quem auditorem dederamus eidem, aliquandiu litigatum, & ipse nobis quæ audierat fideliter retulisset, quia nobis constare non potuit an per litteras quæ ad Paduanum Archipresbyterum impetratæ dicuntur, cum nobis ostensæ non fuerint, revocatæ fuerint litteræ ad prædictos Primicerium & Plebanum obtentæ, causam ipsam vestro duximus examini committendam, per apostolica scripta mandantes quatenus inquisita super præmissis plenius veritate, nisi vobis constiterit quòd litteræ quæ secundo loco ad prædictum Archipresbyterum impetratæ dicuntur, de prioribus litteris ad sapedictos Primicerium & Plebanum obtentis expressam fecerint mentionem, ut per secundas primæ appareant litteræ revocatæ, cum primos iudices auctoritate litterarum nostrarum jurisdictionem non sit dubium habuisse, quam potuerunt postmodum Patriarchæ quoad executionem suæ sententiæ demandare, ex qua coërtionem etiam idem Patriarcha

recepit, cum huiusmodi demandata jurisdictione delusoria videretur si subdelegatus huiusmodi coërtionem aliquam non haberet, interdixit sententiam ab eodem Patriarcha in supradictum Archidiaconum promulgatam, pro eo quòd ipse Patriarchæ prædicti executionem impediens, ejus litteras legi publicè non permisit, tamdiu faciatis sublato appellationis obstaculo inviolabiliter observari donec eidem Patriarchæ de injuriis irrogatis sufficienter fuerit satisfactum. Si verò constiterit primas litteras per secundas legitime revocatas, cum appareat primos iudices jurisdictionem nullam penitus habuisse, & ita constet per consequentiam Patriarcham ipsum non recepisse jurisdictionem vel coërtionem aliquam ab eisdem, prædictam interdixit sententiam ab eodem Patriarcha prolatam denuntietis irritam & inanem; nihilominus Archidiaconum supradictum monitione præmissa per censuram ecclesiasticam appellatione remota cogentes ut pro verborum injuriis quas eidem Patriarchæ irrogare præsumpsit, satisfaciat competenter. Testes autem &c. Nullis litteris obstantibus præter assensum partium &c. Quòd si non omnes &c. Datum Romæ apud sanctum Petrum xi. Kal. Ianuarij anno decimo.

Rectori & fratribus hospitalis sancti Spiritus in Saxia.

AD commemorandas nuptias salutes quæ in conversione peccatoris moraliter celebrantur inter spiritum hominis & gratiam conditoris, ex quibus affectus & actiones tamquam filij ac filiarum generantur, Dominica prima post octavas Epiphaniæ, quando illud legitur evangelium quod Iesus cum discipulis suis in Cana Galileæ, ubi mater ipsius erat, invitatus ad nuptias aquam convertit in vinum, solemnem apud hospitale vestrum institutum stationem, in quo vos ex institutione nostra divino estis obsequio mancipati, ea potissimum ratione quòd in illis nuptiis sex hydriarum secundum purificationem Iudæorum fuisse narrantur. Et quidem in hoc hospitali, tamquam in Cana Galileæ, loco videlicet ubi zelus est transmigrandi de vitis ad virtutes, positæ sunt sex hydriarum, id est, sex opera misericordiæ instituta, quæ sunt pascere esurientem, potare sitientem, colligere hospitem, vestire nudum, visitare infirmum, & incarcerationum adire, ad purificationem utique Iudæorum, ut per illa videlicet confitentis à

Epist. 179. Dantur eis indulgentiæ & privilegia. Vide Spondan. ad an. 1198. §. 17. Vide appendix huius libri, c. lib. 11. epist. 69. 104.